

Komandi partur
Í komandi parti verður greitt frá vanlukkuni við Marthu í 1929, tá ið tveir av manningini umkomust

fyrireiكاðu seg til at fara hiðani. Tann 3. november 1969 boðaði hann Zoologisk museum, at nú var hann er farin at eldast, hann var tá 90 ár. Hann hevði ikki orku til at hugsa meira um at senda teimum summarfuglar.

Hertil svarar Niels L. Wolf:
"Mange tak for Deres venlige brev af 3.ds. De gør slet ikke indtryk af, at alderen trykker Dem.
Men hvis De helst vil være fri for at tænke mere på sommerfugle, vil jeg blot takke Dem for den interesse, De altid har vist for dem, og for Deres gode bidrag til kendskabet om Færøernes sommerfugle."

Doyði samstundis sum morgunfrúurnar fóru at næla

Tá ið Gazet doyði, var hann liðugur at vára, honum longdist nú bert eftir lýkku. Kvøldið fyri, sum hann andaðist, kom lýregn. Hetta fegnadist hann um, so ússaligur hann var, og hann helt fyri, at "Nú fara morgunfrúurnar at næla." Sámál og Elisabeth merktu, at nú var endin nær, so tey sendu síni trý børn inn til abban at geva honum ein serligan koss.

Um náttina andaðist hann, men um morgunin vísti tað seg, at morgunfrúurnar nældu.

Hesa ferð kom hann ikki at gleða seg u p i y vir

teimum. Hann var farin inn til eina størri gleði.

Hann var andsfrískur til tað síðsta og fylgdi livandi við í øllum, sum fyri fyrst til tað seinasta.

Víst var Gazet ein merkismaður, og vit eru fegin um móguleikan at hava givið honum hetta eftirmælið. Fredrikka doyði 4. januar 1973.

Ískoyti til Kirkjubøar søgu

Gazet er eitt ógvuliga sjáldsamt navn. Hildið verður, at hann vist er uppkallaður eftir Gæsu, sum í katólski tíðini misti garðin í Kirkjubø, tí hon hevði etið kjøt í føstu.

Eitt endamál við hesi røð er at gera eitt ískoyti til Kirkjubøar søgu við at skriva søguna um Gazet og Fredrikku og teirra ætt. Her eiga Sámál og hansara ein týðandi part.

Her skal verða skoytt uppi, at Fredrikka umframt Karin, Poul Titus og Sámál Edil, sum longu eru umrødd, átti beiggjan Jóan Jacob og hálvsystkini Sigríð og Petur Kristian.

Sámál er eisini søguligur. Hann er vist tann einasti persónur í Kirkjubø, sum er blivin 100 ár.

Henda røðin kann passandi enda við hesi frásøgn, sum var frammi føðingardagin:

Sámál og Elisabeth hava verið undangongufólk, tá tað hevur snúð seg um at menna og varðveita samstarvið og sambandið millum

Høgrumegin frá Fredrikka, systirin Karin og hálvsystirin Sigríð. Fremst mamman, Marianna



Blomsturprýði sett upp av Gazet, sum helst er frá framsýningini í bátahøllini á Debesartrøð í sambandi við, at Løgtingið fylti 100 ár.

báðar bygdinarnar í sóknini, Kirkjubø og Velbastað. Tey hava verið dyggir stuðlar bæði tá tað hevur snúð seg um kirkjuligt virksemlu í sóknini, og tá tað hevur snúð seg um felagslívið í ungmannafelagnum Sólarmagni. Altíð vóru tey

fús at stuðla og trúgv at møta, tá ið tiltøk vórðu fyriskipað, og eftir at kirkjan í Kirkjubø varð umvæld og tikin í nýtslu aftur í 1967, syrgdi Sámál fyri, at tað altíð vóru frískar føroyskar blómur á altarinum til hvørja gudstænastu.



Admiralur



Skreytvongur



Frostspannari



Birkivevjari litli

SØGAN UM SKORDÝRINI

Vit hava fingið myndir av nøkrum av teimum skordjórum, sum Gazet sendi til Zoologisk Museum í Keypmannahavn. Vit takka teimum fyri vælvild og ómak. Skordjórini eru rættuliga væl varðveitt, tá hugsað verður um, at tey stáva frá 1939-1948.

Jens Kjeld Jensen hevur gjørt okkum tann beina at geva eina frágreiðing um skordjórini, og hann kann enn tá geva søguna um júst tey skordjórini sum eru á myndunum.

Birkivevjari litli

Acleris notana

Gazet havde 2 larver i 1948, som han havde fundet i Kirkjubø. Det lykkedes ham at få dem til at forpuppe sig, og derefter at få dem klækket begge to og det er netop den ene af disse, som I har fået fotografi af. Disse to fund var første fund af birkivevjari litli på Færøerne. Denne art er nu almindelig i Tórshavn.

Admirálur

Vanessa atalanta

Den første admiral, som blev

fundet på Færøerne var i 1923 og den blev fanget ved "middle-class school in Thorshavn"

Den første som blev fanget i Kirkjubøur af Gazet, blev fanget i 1945.

Flogið á admirali fevnir 58 mm

Admirálur finst í Norðuramerika, Europa, Norðurafrika og New Zealandi. Hann er ein vanligur ferðafirvaldur, sum hevur vetrarvist í Suðureuropa. Tíðliga á vári flýgur hann norðureftir, og verpur egg í noturnar.

Admirálarnir sum koma flúgvandu higar á nærum hvørjum sumri eru helst klaktir sama summar. Stundum, tá veðrið er til vildar, verða somuleiðis "føroyskir" admirálar klaktir her á landi, men sum oftast eru føroysku sumrini ov køld og vát. Ormveran spinnur eitt notublað saman um seg og liggur so har fjálgt og turt. Admirálur sæst frá seinast í mei til november mánaða.

Skreytvongur

Phlogophora meticulosa

Dette eksemplar fra Kirkjubø er

den første af denne art fundet på Færøerne i 1947.

Siden hen er den ofte fanget, og i dag yngler den ofte her!

Frostspannari

Operophtera brumata

Fundet første gang i Tórshavn ca. 1930, og første gang i Kirkjubø i 1939 (den på fotografiet).

Foruden disse 2 steder, er denne art yderligere kun fundet på Nólsoy. I Tórshavn er den meget almindelig i dag.